

Громадська ФУЖА

Білоцерківська міськрайонна газета

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 11-12 (13712-13713), 8 ЛЮТОГО 2019 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

Ти повернешся, Богдане

Січень 2015 року для кожного притомного українця позначений особливо болючими споминами. Тоді, після 242 днів протистояння, не витримавши навіженої зливи обстрілів, низки підривів вибухівкою, остаточно обвалилися рештки Донецького аеропорту, поховавши під собою наших захисників. Ті, хто вижили, опинилися в руках ворога...

Не всі знають, але 18 січня, перед тими фатальними подіями, командуванням ЗСУ були вжиті певні заходи, аби ДАП вистояв. З відстані вже чотирьох років, що минули відтоді, видно, наскільки вжиті заходи, віддані команди виявилися, що найменше, неефективними. А на думку більш компетентних людей – безглуздими. Хоча... Якщо перечитати залишені на просторах інтернету оцінки згаданим подіям, то, зокрема, операцію зі знищеннем того дня нашою бронегрупою Путілівського мосту в ЗСУ назвали однією з найяскравіших у боях за аеропорт.

Командиром одного з чотирьох танків, які входили в ту бронегрупу, був наш земляк із позивним „Броня“ **БОГДАН ПАНТЬЮШЕНКО**. 18 січня 2019-го виповнилося 4 роки, як він у полоні. Пішов п'ятий... І сто п'ятій для його мами і тата, для його дружини Вікторії, які з червня 2017 року не мають можливості бодай почуті голоса свого найріднішого воїна.

„Я сказав, що все можна витерпіть...”

Про Богдана, про війну, про безкінечне очікування ми говоримо, а часом бессило мовчимо – в тих паузах, здається, увесь вселенський біль, якого аж ніяк не можна вимовити словами, – із батьком бранця, Валерієм Миколайовичем Пантьюшенком.

Багато років він очолює дитячо-національну організацію „Білоцерківський січовий курінь ім. Богдана Хмельницького“. Найактивнішу участь у її заходах брав і Богданчик. З величезною цікавістю бував у скаутських, козацьких таборах, займається спортивним туризмом (має з нього 1-ий розряд), велоподорожами...

Він не був, що називається, домашньою дитиною. Але захострене відчуття справедливості, захоплення козацькою романтикою, історією бандерівського руху в хлопчині сформувалося саме в родині. Поняття „патріотизм“ тут розуміли у прямому значенні, за що свого часу Валерій Миколайович, військовослужбовця радянської армії, звинувачували в українському націоналізмі та інших „гріхах“. Не дивно, що і для Богдана Україна стала не просто місцем проживання, а Батьківчиною, яку, полишивши все, кидаєшся захищати, коли її існуванню загрожує агресор.

Так він діяв узимку 2014-го, на Майдані, де Богдан із батьком були під час найгарячіших сутичок (18 лютого в Маріїнському парку хлопець отримав легке поранення – йому обекло руки хімічною гранатою). Так він вчинив і вілтку 2015-го, коли отримав повістку з військомату. На той час уже одружений, Богдан планував відпустку, мали з дружиною вирушити на відпочинок. Але, все скасувавши, він пішов на війну. На війну за те, щоб його Україна була!

– Коли ми прощаємося, я сказав синові, що на війні всякі ситуації бувають. І якщо так станеться, що потрапить у полон, то щоб не надувати стрілятися чи підривати себе... А він зауважив, що в полоні ж будуть знущатися, на що я відповів – усе можна витерпіть, а от якщо покінчите з життям, то це – великий гріх...” – Валерій Миколайович згадує ту розмову з Богданом, а я раптом розумію, наскільки ці чоловіки усвідомлювали, з яким саме ворогом вкотре Україна має справу. І наскільки ще багато навколо „сліпих“ або просто нерозумних...

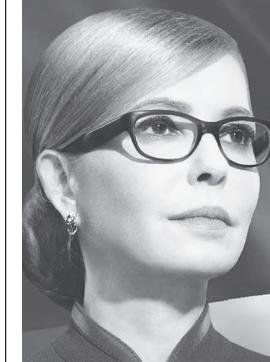
Із завдання не повернувся

Першого ж дня на фронті Богдан отримав поранення в голову – їх накрило „градом“. А вже через кілька днів командування відправило бронегрупу, в тому числі й екіпаж Пантьюшенка, на важливі завдання. Танки мали захопити Путілівський міст і утримувати його, поки прийдуть сапери й підірвуть міст, аби сепаратисти не могли ним скористатися, щоб доправити до аеропорту свої сили й завдати чергового удара по його захисниках.

Валерій Миколайович знає про той марш усе, що зміг довідатися від очевидців. Що танки пішли з машинами десантників, які у віршальну мить зникли. Що не було і артілітримки. Та що там, хлопці навіть карт місцевості не мали. Але, використовуючи фактор несподіванки, до мосту дійшли і, зрозумівши, що не зможуть чекати саперів, власними силами підірвали його. Відбившись від ворога, що отямився і заходився стріляти з усього, з чого можна, танки виrushili назад. Але шансів дійти до своїх майже не було. Вціліла тільки одна машина. Чотири бійці, з пораненнями і контузіями, потрапили в полон. За свідченням того ж очевидця, Богдан зміг би уникнути цього, аби не витягував з підбитого танка свого водія-механіка...

По той бік волі

Почалося найважче. Перші години і дні перебування в руках ворогів перетворилися на суцільні знущання. Один із побратимів Богдана розповідав, що його пристебнули до батареї в якісні їдалні, били, ламали пальці – топталися по руках підбо-

08 лютого 18:00

**ЮЛІЯ
ТИМОШЕНКО**
ЗУСТРІЧ З ВИБОРЦЯМИ
місто **Біла Церква**
вул. Ярослава Мудрого, 15
площа міської ради

**НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО 8 лютого проведе
ЗУСТРІЧ З ВИБОРЦЯМИ В БІЛІЙ ЦЕРКВІ –
НАЙБІЛЬШОМУ МІСТІ КІЇВЩИНИ.**

НА ЗУСТРІЧІ ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО ПРЕДСТАВИТЬ СВІЙ ПЛАН ТА БАЧЕННЯ РЕФОРМУВАННЯ УКРАЇНИ, РОЗПОВІСТЬ ПРО “НОВИЙ КУРС” ТА ПРО ПЕРШІ КРОКИ НОВОГО ПРЕЗИДЕНТА.

ПРИХОДЬ!

**НЕ БУДЬ БАЙДУЖИМ ДО ВЛАСНОЇ ДОЛІ!
НЕ БУДЬ БАЙДУЖИМ ДО УКРАЇНИ!**

Із сесійної зали

Депутати зупинили дію рішень про тарифи на проїзд

рами. Якоїс миті він помітив Богдана – його повели „казаки“ „войска донского“ – й подумав: „Ну все, „Броня“ кінець... Чуєте, білоцерківці, які досі переповідаєте маячно про громадянську війну?! Тоді і там потрапили до „братьєв“ із „донського войска“ означало вірну погибель.

Через рік після того, як Богдан опинився в полоні, батько подивився відео, зроблене ще в січні 15-го. Там „отаман“ Сафоненко допитував його сина, чи був той на Майдані. А почувши, що був, заявив: „То ми тебе розстріляємо...“

Повернувшись звідти напередодні 2018-го під час пам'ятного величного обміну полоненими, Богданів навідник Іван Ляєса розповів про постійні тортури, до яких вдавалися „казаки“: побиття, припікання паяльником, недопалками, проколюванням'яких тканин ножем... Таких ран у Богдана сім...

Тут, по цей бік синової неволі, рідні стукали в усі двері, шукали способи і шляхи визволити його. Але він числився серед зниклих безвісти. Через якийсь час до батька дійшла інформація, що звятах у полон розстріляли. На щастя, виявилася неправдиво. Але це з'ясувалося пізніше, і чого вартувало те знання чоловікові, який тримав інформацію в таємниці від дружини, можна тільки здогадуватися.

Через певний час Богдан опинився в сепаратистів у прямійнені Донецької СБУ. Там стало фізично легше. Бранців ганяли на роботи, була можливість писати й отримувати листи, надсилали посилки. Нарешті батьки дізналися, що їхній Богдан в жодних обставинах не занепадав духом. Навпаки, підтримував інших. Як людина віруюча, просив прислати йому книжки релігійного змісту. Писав також, що вів полеміку зі слідчими (там, виявляється, їх збиралася судити за тероризм і посібництво в тероризмі). Так ось Богдан доводив: недореспубліки довго не притримаються, а Україна була й буде! І що він готовий „сидіти“, а не бути обміняним на якогось злочинця.

„Contra spem spero!“

Найскладніше говорити про терміни перебування військових у полоні та шанси на їхнє повернення. Відомо, що раніше обмін здійснювати було легше: він відбувався на рівні волонтерів, командирів батальйонів чи бригад – з нашого боку і „польових“ командирів бандформувань з іншого. Коли цей процес очолив Медведчук, стало не просто складно, а надзвичайно складно, каже В. Пантьюшенко. Зараз все, аж до дрібниць, вирішує тільки Москва, яка, ясна річ, використовуватиме полонених як фактор впливу на Київ.

Прикро й біляче, але Валерій Миколайович переконаний: був час, коли влада, в тому числі й Президент, не зробили в питанні обміну все, що реально могли. А тепер Порошенко готовий обмінити 20 сепаратистів на 1 нашого полоненого, але та сторона заявила, що поки він при владі, на цю тему з Україною не говоритиме...

Багато питань, багато думок, багато тривог не дають спокою. Рідні не сидять склавши руки: час від часу проводять публічні акції (нашим спецслужбам, очевидно, про себе треба постійно нагадувати), намагаються докричатися до всього світу, аби той допоміг у їхній біді (правда, світ не надто переймається)... Щодня батько бранців занурюється в інтернет з надією знайти хоча б якесь обнадійливе свідчення скорого кінця скаженої карлика, который, мов вампір, живиться людською кров'ю чергової війни.

І треба жити. Треба жити, щоб дочекатися. Щоб сила мамитата чудесним, Божим, зусиллям перелилася в їхню дитину. В їхнього героя, справжнього козака, який навіть в умовах підвадлу, колонії, СІЗО не втрачає мужності. Не втрачає гідності, заявляючи російській журналістці, що, вийшовши на волю, якщо противник вторгнеться на його землю, знову піде її боронити.

„Contra spem spero!“ („Без надії сподіватися!“) – цитує із сумом батько Лесю Українку. Сподіватися мусимо всі. Це найменше, що ми можемо в цій ситуації. Адже такі золоті діти – то наш єдиний шанс залишитися господарями у власному домі, не стати сміттям на підошвах ворога, зрештою, навчитися любити Україну, другої Батьківщини в нас немає!

Валентина Храбуст

конструктивного діалогу під час вирішення питання та ухвалення справедливого рішення.

Міський голова Геннадій Дикий зазначив, що, хоча присутні на засіданні громадськість висловила вимогу щодо перегляду тарифів на проїзд, депутатами міської ради раніше вже було зареєстровано три аналогічні проекти рішення про зупинення дії рішень виконавчого комітету на час проведення належної громадської експертизи. Оскільки ці документи були схожі, їх опрацювано та об'єднано в один проект рішення який і внесли на розгляд депутатам.

Отож, депутати ухвалили документ, яким доручили виконавчому комітету міської ради зупинити дію його рішень від 15 січня №10 «Про тарифи на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування» та №11 «Про тариф на проїзд у міському електричному транспорті» до 1 травня 2019 року.

► Виконком вирішив

На що підуть понад 16 мільйонів минулорічних субвенцій

Члени виконавчого комітету міської ради розподілили 16 млн 795 тис. гривень субвенційних коштів, які залишилися на рахунку місцевого бюджету через те, що їх неможливо було освоїти 2018-го, бо надійшли наприкінці року, на низку об'єктів, роботи по яких розпочато минулоріч.

Кошти, зокрема, підуть на:

- капітальний ремонт вікон та дверей Білоцерківського колегіуму – 806,1 тис. грн;
- капітальний ремонт покрівлі приміщення, де розташоване управління з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення – 300 тис. грн;
- капітальний ремонт доріг на вулицях Озерній, О. Вишні, Лісовій, провулку Кар'єрному – 1 млн 541 тис. гривень;
- капітальний ремонт тротуарів по вул. Леваневського – 214,8 тис. грн;
- капітальний ремонт зупинки громадського транспорту по вул. Піщаній другій (в районі кладовища) – 38,6 тис. грн;
- капітальний ремонт прибудинкових територій та проїздів біля будинків на вул. В. Чорновола, 80, Таращанській, 155, бульв. Олександровському, 119, 121 – 604,7 тис. грн;
- капітальний ремонт шляхопроводу по Сквирському шосе – 8 млн 410 тис. грн;
- будівництво гідротехнічних об'єктів (здійснення заходів із захисту ві

Ідемо вранішньою маршруткою на роботу. В салоні тихо, було, аж поки не підсвій знайомий водія, котрому, очевидно, кортіло поговорити. От і завелася балачка про міські новини: про автобуси, які місцева влада примушує міняти на великі («! правильно», – несподівано для всіх підтримав ініціативу керманич маршрутки. – Скільки можна товктися в цих «Спринтерах»!), про повсюдні ремонти... «Да! От про ремонти, – емоційно кинув репліку наш водій, – ти ж подивись, за Горбатого взялися! Давно пора було, та все в них руки не доходили. А цей (очевидно, що мав на увазі міського голову) зробить! От за що люди точно спасибі скажуть!» – «Твоя правда. Бо там ще трохи підождали б, то й до біди дійшло б», – погодився співбе-

сідник. На сто відсотків не гарантую, але якщо були в салоні водії або й пасажири, яким доводилося переправлятися через отої сумнозвісний Горбатий міст із його апокаліptичним загрозливим ландшафтом, вони напевно, хоч і мовчики, поділяли думку чоловіків. І дійсно, ця реконструкція, котра хай і завдала деяких незручностей учасни-

кам руху, безперечно стала одним із най- масштабніших і найсерйозніших проектів, що втілюються в місті останніми роками.

◆ Нашим читачам нагадаємо, що цей шляхопровід буде споруджений ще до Другої світової. Під час війни його як відновили, так більше й не ремонтували – до 2018 року жодних дій ані на про- гоновій будові (це, власне, та частина об'єкта, під якою проходить залізниця), ані з асфальтобетонним покриттям не проводилось.

◆ Відтак, розповів Олексій Погасій, департаментом було ініційовано (у 2016 р.) початок робіт з обстеження шляхопроводу та створення його техаспорта. В результаті фахівці з'ясували, що, кажучи простою мовою, шляхопровід перебуває в жалюгідному, аварійному, стані. Відкладати його капітальний ремонт уже не можна було. За два роки було здійснено купу обов'язкових робіт: виготовлена проектно-кошторисна документація, пройдені численні експертизи, здійснені інженерно-геодезичні та геологічні дії тощо. На початку 2018 р. місто оголосило тендер на реконструкцію Горбатого мосту. Очікувана загальна вартість робіт, заявлена в системі публічних закупівель Prozorro, складала 32,5 мільйона гривень. Після про-

веденнях відкритих торгів сукупна зменшилась майже на 4 млн і склала 28,97 млн. грн. За неї всі заплановані на шляхопроводі перетворення взялися втілювати компанія- переможець "Алке Іншаат Санайе Ве Тіджарет" (Азербайджан). На будівельному ринку вона 10 років, спеціалізується на зведенні автомагістралей, мостів, меліоративних споруд, проектах із водопостачання та каналізації тощо.

◆ Отже, почалися непомітні білоцерківцям тривали підготовчі роботи, узгодження зі службами різних рівнів, які мають по шляхопроводу і на підходах до нього інженерні комунікації. Потім на Горбатому мали здійснити демонтаж усього старого й непридатного обладнання, укріпити прогонову будову та насип, розширити його, а це означає привести геометричні параметри шляхопроводу до нормативів та стандартів України.

◆ «Він був непридатний до пропуску транспорту за нинішньої інтенсивності дорожнього руху, – розповідає О. Погасій. – Відтепер, враховуючи, що тут було застосовано прогресивні технології й такі ж будматеріали,

шляхопровід відповідатиме сучасним нормам та дозволить рух по ньому великогабаритним і великовантажним транспортним засобів, що, у свою чергу, розвантажить вулиці Івана Мазепи, В'ячеслава Чорновола, Миру, При- вокзальну, Першотравневу».

◆ Активна фаза робіт на будівництві розпочалася тільки на початку літа, бо досить важко було знайти погодніння з «Укрзалізницєю» щодо надання ремонтикам так званих вікон для роботи – вона не дозволяла повного перекриття руху коліями. Також виявилось, що для насипу використано непридатний для цього ґрунт. Якби його залишили, пояснив фахівець,

була б велика ймовірність просадок насипу та деформації нового дорожнього покриття. Тому довелося увесь той ґрунт виймати, підсипати новий і укріплити насип геотекстильними армувальними матеріалами. Здійснено й досить велику роботу по «дорожньому одягу», як спеціалісти називають дорожнє покриття. Всі ці фактори за- вадили відкрити рух мостом у грудні минулого року, як раніше передбачалося.

◆ Олексій Погасій детально розповів про складові об'єкта й роботу, що на них виконана. Приміром, ми дівадалися, що прогонова будова є монолітною плитою. Вона має два, а подекуди й

чила, що в закладі навчаються також 44 дитини з особливими освітніми потребами. Для них тут створюються відповідні умови, вони активно беруть участь у житті школи. Крім того, подякували за постійну співпрацю та розуміння міській владі, управлінню освіти і науки, батькам.

Поздоровив імениніцю з ювілеєм і Ю. Петрик. Згадав, як розпочинав у Двадцятій свою трудову діяльність. Зауважив, що школа росте, оновлюється, а головне – в ній лунає дитячий сміх. Значить, дітям тут добре, тут вони щасливі.

Маленькі білоцерківці та їхні батьки нещодавно мали чергову нагоду насолодитися феєричною виставою «Король Лев». Однак цей раз був особливий, адже зазначеній твір удостоєний високої премії.

Прем'єра цієї дитячої казки, котру із задоволенням дивляться і дорослі, відбулася ще у квітні 2016-го, однак запала у серця людей і досі збирає повні зали. І ось нещодавно комітет з присудження Премії Кабінету Міністрів України імені Лесі Українки за літературно-мистецькі твори для дітей та юнацтва на своєму засіданні визначила лауреатів за минулий рік.

Зокрема і переможця в номінації «Театральні вистави для дітей та юнацтва», яким і став «Король Лев» Київського академічного обласного музично-драматичного театру ім. П.К. Саксаганського.

Із режисером-постановником Артуром Прокоп'євим вдалося поспілкуватися на прес-конференції, що відбулася якраз перед недільною виставою. Він подяку-

Фінішна пряма Горбатого мосту

освітлення, дорожнє огороження, яке завадить автівкам в разі надзвичайної ситуації вилетіти за межі насилини чи прогонової будови. Ще треба доробити «дорожній одяг», нанести розмітки.

◆ «Ми чекаємо сприятливих погодних умов, щоб завершити реконструкцію. Орієнтовно відкриття об'єкта заплановане у квітні-травні», – запевняє наш співрозмовник на прощання. Нині ж триває кабінетна робота: уточнюються обсяги робіт, ведуться обрахунки, аби те, що залишилося, виконати і за скромні гроши, як якісно.

◆ Відтак мусимо набратися терпіння і діжатися весни. Власне, немає нічого дивного, що старенький оновлений Горбатий запрацює з її приходом, адже ніхто не казав, що весна сприяливає тільки в сердечних справах...

Тетяна Доля

Параметри реконструйованого Горбатого мосту:

- ✓ ширина проїзджої частини – у межах 7,5 м;
- ✓ ширина тротуару – 1 м 25 см, не враховуючи технічної захисної смуги, що відводиться на встановлення огороження;
- ✓ довжина шляхопроводу – близько 600-700 метрів;
- ✓ максимальна витривалість – приблизно 80 тонн.

У школи – ювілейний день!

Грандіозний концерт, багато гостей, квіти, феєрія учнівських талантів – так декількома словами можна сказати про святкування 30-річчя Білоцерківської загальноосвітньої школи I-III ступенів № 20, яке відбулося минулого тижня.

День народження рідної школи відзначали по-домашньому тепло, але урочисто. У фойє всіх зустрічав оркестр, для любителівセルфі була облаштована фотозона. Стіни, сходові прольоти закладу прикрасили повітряними кульками, плакатами та поздорвленнями, виставили стенді з фотографіями, на яких відображені історію 30-річного життя школи. Діяла також виставка робіт, виконаних у різноманітних техніках. Це була справжня майстерня талантів, яка свідчила – учням 20-ої є чим пишатися!

Кульмінацією свята став концерт в актовій зали, на якій усіх покликав голосний дзвінок. Ця радісна подія зібрала в ньому представників багатьох поколінь, яких об'єднує Двадцята школа. Серед присутніх – вчителі та працівники закладу, учні та їхні батьки, випускники, колишні педагоги, котрі протягом багатьох років вкладали свою душу в навчання і виховання дітей, друзі. Як і годиться, були по-весні гости – начальник управління освіти і науки Юрій Петрик, директори міських навчальних закладів та інші.

З вітальним словом до аудиторії звернулася директор школи Ольга Борисюк. Вона розповіла про здобутки, яких вдалося досягти педагогічному колективу та учням. Зазна-

Виконав Юрій Федорович і надзвичайно почесну місію – з нагоди ювілею та за сумлінну працю нагородив кращих працівників навчального закладу грамотами й подяками.

Звичайно ж, у цей ювілейний день колектив школи почув на свою адресу не тільки теплі слова привітань, але й отримав подарунки. Було також багато спогадів, віршів, чудових співів та запальніх танців. А ще були незабутні враження, приемні зустрічі, справжнє свято, наповнене радістю та любов'ю.

Юлія Штонда

Шана Королю!

вав усому колективу за спільну велику перемогу, котрою, безперечно, є премія. На зустрічі також пролунало, що це чи не найдорожча вистава театру. І воно не дивно, адже у постановці задіяно більше тридцять осіб, а костюм кожного (осколиво маски) – окремий комплімент виставі та її творцям.

У планах режисера, в чиєму арсеналі вже є відосталь вистав для дітей («Бременські музиканти», «Красуня і Чудовисько», «Рапунцель»...) і для дорослих (наприклад, нещодавня прем'єра «Знайомтесь – Джо Блек, або Смерть бере вихідний»), поставити ще одну популярну казку «Маліфісента». Щодо «Короля Лева», то театр має намір докласти всіх зусиль, аби його побачили не тільки в області, а й в усій Україні.

Богдан Храбуст

Посівний календар-2019

Сприятливі дні сівби та садіння

РОСЛИНА	ЛЮТОЙ	БЕРЕЗЕНЬ	КВІТЕНЬ	ТРАВЕНЬ	ЧЕРВЕНЬ	ЛІПЕНЬ	СЕРПЕНЬ	ВЕРЕСЕНЬ	ЖОВТЕНЬ
Редис, редика, дайкон	1, 3, 23, 25, 27, 28	1, 5, 23, 25, 28, 29	2, 20, 23, 25, 26, 29	4, 21, 23, 26, 28	1, 19, 24, 29	20, 25, 30	16, 17, 22, 26, 27	18, 23, 29, 30	15, 20, 27
Зелень, салат	7, 11, 13, 17	10, 12, 16	8, 12, 18	9, 10, 16, 17	6, 12, 14, 16	8, 9, 10, 12, 13, 16	6, 7, 9, 12	2, 3, 5, 8, 13	1, 4, 6, 10, 29, 31
Помідор	6, 8, 11, 13, 16	10, 11, 15, 16	8, 11, 18	9, 15, 17, 18	5, 11, 12, 13, 15	3, 9, 11, 14, 16	6, 8, 9, 11, 13	1, 2, 4, 6, 8, 13	2, 3, 6, 10, 29, 31
Перець солодкий	6, 11, 12, 17	7, 12, 15	7, 12, 18	8, 15, 17	5, 12, 14, 16	3, 8, 10, 12, 14, 15	5, 8, 10, 12	2, 3, 6, 7, 9	1, 4, 5, 11, 30
Баклажан	7, 8, 11, 13, 17	10, 12, 16	8, 11, 12	9, 10, 15, 17	6, 12, 14, 16	8, 9, 11, 14, 15	6, 7, 9, 10, 12	2, 4, 5, 6, 8, 9	1, 3, 5, 10, 29
Кабачки, патисони, гарбузи	7, 8, 12, 16, 17	11, 12, 15	7, 12, 18	8, 15, 17, 18	5, 12, 14, 16	3, 9, 10, 12, 13, 16	5, 7, 10, 12	1, 4, 6, 7, 13	2, 3, 6, 11, 29, 30
Картопля, топінамбур	—	—	2, 3, 21, 24, 26, 29, 30	1, 4, 20, 23, 27, 31	2, 19, 23, 28	21, 22, 30, 31	—	—	—
Огірки	6, 8, 12, 13, 16, 17	7, 11, 15, 16	7, 11, 12, 18	8, 10, 16, 18	5, 6, 11, 13, 15	3, 8, 10, 12, 14, 15	5, 8, 10, 12, 13	1, 3, 4, 6, 8, 13	2, 4, 5, 11, 30
Квасоля, горох, боби	6, 11, 12, 17	7, 11, 16	8, 11, 12, 18	8, 15, 18	5, 12, 13, 15, 16	3, 9, 11, 13, 16	5, 8, 10, 11, 13	2, 3, 6, 7, 9	1, 4, 6, 10, 29
Морква, буряк	—	2, 5, 22, 24, 26, 27, 29	3, 20, 21, 24, 25, 30	1, 21, 23, 27, 28	1, 18, 24, 29	20, 25, 26, 31	—	—	—
Кавун, диня	—	—	7, 11, 12, 18	8, 10, 17	5, 11, 12, 14, 16	8, 10, 12, 14, 16	—	—	—
Багаторічні із насіння	6, 8, 12, 17	7, 11, 16	7, 8, 12	8, 10, 17, 18	6, 11, 14, 15	3, 10, 12, 13, 15	—	—	—
Багаторічні квіти (розведення, пересадка)	—	—	8, 12, 18	8, 10, 15, 17	5, 11, 12, 13, 16	—	—	1, 4, 6, 8, 13	2, 3, 6, 10, 29
Цибулинні I	—	7, 12, 15, 16	7, 11, 18	9, 15, 18	—	—	—	2, 3, 5, 7, 9	1, 4, 5, 11, 13, 31
Фульбоцюлінні квіти	—	10, 12, 15, 16	8, 11, 12	8, 15, 17	—	—	—	1, 3, 6, 7, 9	1, 3, 6, 11, 29
Плодові дерева	—	5, 22, 25, 27, 29	3, 21, 24, 26, 30	4, 20, 22, 23, 27, 31	2, 19, 24, 28	20, 21, 25, 30	—	—	—
Петрушка коренева	—	7, 11, 13, 16	10, 12, 15	7, 11, 18	9, 10, 15, 17	5, 6, 12, 13, 16	8, 9, 11, 14, 16	—	—
Однорічні квіти	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Капуста блокачана, цвітна	—	7, 12, 15	7, 11, 18	9, 10, 17, 18	6, 12, 14, 16	—	—	—	—
Капуста червонокачана	—	7, 11, 16	8, 12, 18	9, 15, 18	6, 11, 13, 14, 16	3, 10, 12, 14, 15	—	—	—
Цибуля-ріпка	—	—	3, 21, 23, 26, 30	4, 20, 22, 23, 26, 31	2, 18, 19, 23, 28	21, 25, 30	18, 21, 23, 27	19, 22, 24, 30	15, 21, 26
Цибуля-батун	—	—	2, 20, 24, 25, 29	1, 21, 23, 26, 27	1, 18, 23, 24, 29	21, 22, 26, 31	17, 22, 26	18, 23, 24, 29	16, 20, 26
Плодові ягоди	—	11, 15, 16	7, 8, 12	9, 15, 18	—	—	—	2, 4, 5, 8, 13	2, 4, 5, 10, 30, 31

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів ціноючої діяльності, які будуть заручені для проведення незалежної оцінки майна

На виконання рішення № 3202-63-VII від 27 грудня 2018 року «Про визначення балансоутримувачів нежитлових приміщень комунальної власності територіальної громади міста Білої Церкви в особі Білоцерківської міської ради, які знаходяться в багатоквартирних будинках в осіб Білоцерківської міської ради, які знаходяться в багатоквартирних будинках.

Найменування та місцезнаходження об'єктів оцінки:

Перелік нежитлових приміщень комунальної власності територіальної громади міста Білої Церкви в особі Білоцерківської міської ради, які знаходяться в багатоквартирних будинках для постановки на баланс комунального підприємства Білоцерківської міської ради житлово-експлуатаційної контори № 1

№	Назва об'єкта оцінки	Адреса	Площа нежитлового приміщення, м ²
1	Нежиле приміщення в житловому будинку № 46	6-р Олександровський, 52	45
2	Нежитлове приміщення № 47	6-р Олександровський, 52	99
3	Нежитлове приміщення в житловому будинку № 13	6-р Олександровський, 64	18,6
4	Нежитлове приміщення № 2	6-р Олександровський, 64	115,9
5	Нежитлове приміщення в житловому будинку літ. "A-4" № 69	6-р Олександровський, 64	35,9
6	Нежитлове приміщення № 33	6-р Олександровський, 66	115,6
7	Нежитлове приміщення в житловому будинку № 134	6-р Олександровський, 75	396,6
8	Нежитлове приміщення № 135	6-р Олександровський, 75	204,6
9	Нежитлове приміщення № 63	6-р Олександровський, 80	74
10	Нежитлове приміщення № 34	6-р Олександровський, 86	467,5
11	Нежитлове приміщення в житловому будинку № 88	6-р Олександровський, 90	90
12	Нежитлове приміщення в житловому будинку № 234	6-р Олександровський, 125	107,1
13	Нежитлове приміщення в житловому будинку № 236	6-р Олександровський, 125	376,3
14	Нежитлове приміщення № 225	6-р Олександровський, 125	83,4
15	Нежитлове приміщення в житловому будинку літ. "A-9" № 240	6-р Олександровський, 137	81,6
16	Нежитлове приміщення в житловому будинку № 239	6-р Олександровський, 137	13
17	Нежитлове підвалинне приміщення	6-р Олександровський, 137	19,8
18	Нежитлове приміщення в житловому будинку літ. "A-4" № 45	6-р Олександровський, 175	61,5
19	Нежитлове приміщення № 38	пр. Будівельників, 4	261,8
20	Нежитлове підвалинне приміщення	пр. Будівельників, 4	233,7
21	Нежитлове будівдане приміщення в житловому будинку літ. "A-9" № 118	вул. Василя Стуса, 10	33,9
22	Нежитлове будівдане приміщення в житловому будинку літ. "A-9" № 122	вул. Василя Стуса, 10	33,8
23	Нежитлове будівдане приміщення в житловому будинку літ. "A-9" № 123	вул. Василя Стуса, 10	33,8
24	Нежитлове будівдане приміщення в житловому будинку літ. "A-9" № 151	вул. Василя Стуса, 10	34,9
25	Нежитлове приміщення в житловому будинку № 217	вул. Водопійна, 19	120,2
26	Нежитлове приміщення в житловому будинку № 234	вул. Декабристів, 75	34,1
27	Нежитлове приміщення в житловому будинку літ. "A" № 1	вул. Карбішева, 63	253,2
28	Нежитлове підвалинне приміщення в житловому будинку літ. "A-5" № 52	вул. Карбішева, 63	90,3
29	Нежитлове приміщення в житловому будинку літ. "A-9" № 210	вул. Клінічна, 6	34,1
30	Нежитлове приміщення № 50	вул. Клінічна, 4/2	114
31	Нежитлове приміщення в житловому будинку № 34	вул. Крижанівського, 2а	77
32	Нежитлове приміщення	вул. Крижанівського, 2а	8,9
33	Нежитлове підвалинне приміщення	вул. Крижанівського, 5	104,2
34	Нежитлове приміщення № 97	пр. 2-ї Курсової, 14a	75,3
35	Нежитлове приміщення № 98	пр. 2-ї Курсової, 14a	128,2
36	Нежитлове приміщення № 89	вул. Курсова, 40	122,4
37	Нежитлове приміщення	вул. І. Мазепи, 45	11,8
38	Нежитлове приміщення	вул. І. Мазепи, 45	11,8
39	Нежитлове приміщення № 142	вул. Партизанська, 67a	58
40	Нежитлове приміщення № 105	вул. Партизанська, 18	272,3
41	Нежитлове приміщення	вул. Партизанська, 33	8
42	Нежитлове приміщення № 97	вул. Генерала Гончара, 2	331,4
43	Нежитлове підвалинне приміщення	в	

Від детективів до фантастики: що читали українці в 2018 році

Останні роки стали для української книжки періодом поступового, однак стабільного завоювання ринку. Експерти назначають, що на це вплинуло кілька факторів, зокрема, професійний ріст видавців та збільшення підтримки з боку урядовців. Вони звертають увагу, що введення обмежень на російські книжки підштовхнуло українських видавців до пошуку нових авторів усередині країни. Літературні критики додають, що війна на Донбасі спонукала до появи нових авторів, які пройшли бойові дії і можуть поділитися своїм досвідом через текст.

Також санкції спричинили й іншу позитивну тенденцію, що тримається останні роки, – перекладацький бум. Українською виходять як класичні твори, так і сучасні бестселери. На полицях з'явилось чимало й закордонних книжок нон-фікшн. Так, доволі швидко українською була перекладена одна із найпопулярніших у світі книжок 2018 року «Вогонь і люття. Всередині Білого дому Трампа» від журналіста Майкла Волфа. Фахівці нагадують, що до санкцій ринок задовольнявся російськими перекладами, тож вітчизняні видавці переважно не заповнювали цю нишу.

Разом із кількістю виданих книжок зросла і популярність читання серед українців. Це продемонстрував, зокрема, рівень відвідування найбільших українських спеціалізованих ярмарок – київського «Книжкового Арсеналу» та львівського Book Forum. На перший цього року прийшло 50 тисяч книголюбів – вони мали змогу познайомитися із новинками від 150 видавництв. А заходи другого відвідали 22 тисячі людей. Тут було представлено 272 видавничі та книгорговельні структури.

Тим часом перед державою постало чимало викликів, пов'язаних із популяризацією літератури серед українців. 2018-го Український інститут книги вирішив взятися за програму поповнення фондів публічних бібліотек сучасними виданнями. Цей крок покликаний зробити сучасну літературу доступнішою для населення у куточках, де немає мереж книгарень.

Щодо літературних вподобань українців, то, як свідчать дані дослідників із проекту Ukrainian Reading and Publishing Data, 2018-го ми найбільше читали сучасні детек-

тиви, класику, фантастику, підручники та книжки із саморозвитку.

Одним із найпомітніших видань класичних творів минулого року став роман Мілана Кундери «Вальс на прощання» у перекладі Леоніда Кононовича. В основі його, на перший погляд, комедійної розповіді – стосунки між вісімома героями, у яких згодом проступають темні та неоднозначні тони.

Серед сучасних детективів літературні критики звертають увагу на роман української письменниці Лесі Демської «Літо психіатра», який потрапив до довгого списку Книги року BBC-2018. За сюжетом львівський психіатр Андрій Левинський вибуває від роботи до села, де йому раптово доводиться розслідувати низку підозріхів смертей.

У жанрі фантастики читачам найбільше запам'ятався роман відомого українського журналіста Андрія Цапленка «Стіна». Держкомтелерадіо визначило видання «бестселером року». За сюжетом у майбутньому Україна змушені тратити рубіж від дикунів, які населяють Дике Поле – те, що лишилося після розпаду в 2054 році.

Оглядачі дитячої літератури рекомендували цього року батькам звернути увагу на книжку-інструкцію «Ом і Дзень» Олександри Орлової із ілюстраціями від художниці Надії Кушнір (під псевдонімом Надьожна). У цій книжці авторки детально показують, як правильно потрібно займатися йогою.

Як констатують фахівці, книжкова індустрія продовжує тримати фокус на читачеві, який все більше тепер орієнтується на українськомовний текст у якісному оформленні.

Матеріал Центру громадського моніторингу та контролю

ВІТАЄМО
главу Київської обласної організації Спілки офіцерів України
Петра Васильовича Шапочука

з 70-річчям від дня народження!

У серці – полігони й табори,
Навіки в серці – воїнська присяга
І Батьківщини горді прaporи,
Що гартували мужність і відвагу.

Нові шляхи ведуть у майбуття,
Нових героїв родять полігони.
І з ними в ювілейні сімдесят
Йде Шапочук, очолює колону.

У серці – Україна і народ,
І офіцера честь, і чесне слово.
У спілці офіцерів патріот
Без роздумів на подвиги готовий.

Петре Васильовичу, хай цвіте зоря
Роки й роки на вашім небозводі,
Дай Боже, ще орлом вам поширять
Для слави українського народу!

Т.Г. Шевченко,
голова Білоцерківської організації Спілки офіцерів України
П.І. Савченко,

член Білоцерківської організації Спілки офіцерів України

Хто хоч трохи обізнаний з новітньою історією України, той не може не помітити дивовижної схожості між сучасним періодом відродження української державності і добою національно-визвольних змагань 1917–1921 років. Ті ж проблеми, вороги і помилки. Хіба що події тоді розвивалися динамічніше.

Симон Петлюра та історичні паралелі

Коли “режим гетьманщини (квітень–грудень 1918 р.)

ставав усе більш реакційним і протиукраїнським, коли йшла рішуча й безоглядна реставрація старого дореволюційного ладу як у соціальному, так і в національному розумінні, тогодчасні українські партії почали рішуче виступати проти сформованого гетьманом П. Скоропадським кабінету міністрів неукраїнського за складом і за свою політичною орієнтацією”, – писав історик Д. Дорошенко. У відповідь на протести влада арештувала багатьох активних і авторитетних українських діячів, зокрема і С. Петлюру. Не забарилася і реакція українських партій. Було створене єдине політичне об’єднання – Український Національний Союз (УНС). Прикметно те, що в нього об’єдналися всі без винятку партії, які були по суті українськими. Під тиском громадськості після чотирьох місяців тюмори вийшли на волю улюбленець народних мас, один із провідників української революції березня 1917 року, колишній генеральний секретар військових справ УНР Симон Петлюра.

Після того, як гетьман П. Скоропадський проголосив федерацію з Росією, остаточно розвіялась віра українства у можливість відстоювання прав нації мирним еволюційним шляхом. Того ж дня ввечері з представників УНС було сформовано орган політичного повстання – Директорію, у складі п’яти осіб. Очолив її соціал-демократ Володимир Винниченко. Головнокомандувачем повстанських військ

зувійшов до керівництва Симон Петлюра.

Одразу по тому він прибув у Білу Церкву, де розташувався загін Січових стрільців, що став на бік Директорії. Виступаючи перед січовиками, Головний отаман закликав: „Мусимо піти в бій, щоб показати перед історією, будучим поколінням і перед світом, що Україна без бою, без пострілу не погодиться на втрату своєї самостійності”.

Вирішальний бій між повстанцями і гетьманськими військами відбувся 18 листопада під Мотовилівкою. У важкому протистоянні повстанці завдали ворогу нищівної поразки. Близьку перемогу під Мотовилівкою морально зламала уряд гетьмана.

Рівно за місяць від початку повстання війська С. Петлюри урочисто вступили до Києва. Гетьман П. Скоропадський цілковито розгубився. А коли до нього прийшла делегація українців, він запитав, що робити. Йому порадили написати негайно відречення, і П. Скоропадський підписав підготовлений текст: „Я, гетьман усієї України, протягом семи з половиною місяців прикладав усіх своїх сил, щоб вивести край з того тяжкого становища, в якім він перебуває. Бог не дав мені сил, щоби справитись із цим завданням, і нині я, з огляду на умови, які тепер склалися, керуючись виключно добром України, відмовляюся від влади”.

Відтак гетьман і його міністри самоліквідувались назавжди без найменших претензій на майбутнє.

Зрештою Директорія УНР визнала гетьмана Павла Скоропадського зрадником і злочинцем, а його майно конфіскувало...

„Українські мечі перекуяються на рала тільки тоді, – заповідав Симон Петлюра, – коли гасло „Незалежна Держава Українська“ перетвориться в дійсність і забезпечить отому ралові можливість зужитковувати рідну плодючу землю зі її незличими багатствами не для потреб третього або другого з половиною чи якогось іншого Інтернаціоналу, а для устаткування і зміцнення власного державного добра із загаченням рідного народу”.

А ще – ніби про день сьогоднішній: „Як будете в церкві на дванадцятьох Євангеліях, слухатимете Слово Боже про страсти Христові, як будуть носити Святу Плащаницю біля церкви, співатимуть „Христос Воскрес!“, згадайте про мучеників України, згадайте всіх, кого розстріляли большевики, згадайте й про тих, хто зі зброєю в руках боронив нашу рідну землю від московських катів і своїх Іуда-запороданців. Згадайте і помоліться за них!“

Підготував
Микола Отіченко

Не маємо права забути

«Славних хлопців-добровольців загинуло триста, // Більше їхня доля – коротка, терниста. // Ой ви, Крути, ой ви, Крути, – біль моє народу... // Віддали життя герої за нашу свободу».

читачами бібліотеки – десятикласниками БЗШ №5 – про ті далекі буревін роки ще раз підтвердила, як тяжко давалась Україні незалежність.

Розповідь шанованого історика, документальні кадри, план-схема бою під Крутами розкрили весь трагізм битви, зрадництва, недовіри, які стали головною причиною того, що «Постріляні, порубані – але незброні. Зосталися тут лежати сини України». А вони ж були фактично ровесниками десятикласників!

Прослухавши вірш Л. Гажали «Героям Крут», юні слухачі вшанували їхню пам'ять хвилиною мовчання.

В лютому на великі екрани виходить фільм «Крути. 1918», і пан Дмитро, показавши трейлер до нього, запрошив усіх присутніх переглянути кінострічку.

На жаль, сьогодні знову під загрозою наша незалежність. За Україну, як і 100 років тому, льється «кров юнача цілою рікою». Ми повинні знати і пам'ятати. Не дамо повторитись страшній історії, адже «вчора – вони, сьогодні – ми».

Ганна Нагорна,
завбібліотекою-філіалом №10

З цих слів «Балади про Крути» М. Бакая розпочався в бібліотеці-філіалі №10 Білоцерківської міської ЦБС хроноскоп «Крути: вчора – вони, сьогодні – ми», гостем якого був кандидат історичних наук, доцент Білоцерківського національного аграрного університету Дмитро Олександрович Карпуш. Змістовна розмова з

на жаль, сьогодні знову під загрозою наша незалежність. За Україну, як і 100 років тому, льється «кров юнача цілою рікою». Ми повинні знати і пам'ятати. Не дамо повторитись страшній історії, адже «вчора – вони, сьогодні – ми». **Ганна Нагорна,** завбібліотекою-філіалом №10

З редакційної пошти

Ніколи я не думала, що такою зворушливою увагою мене оточать добри друзі, знаючи, що зі своїм слабким зором не зможу приготувати чогось смачненького на свята. Саме завдяки їхній турботі і в моїй домівці побувала новорічно-різдвяна радість.

Стравами, які готовували для своїх родин, мене пристали Ольга Іванівна Коваленко, Надія Тимофіївна Кобчинська, вчителі-пенсіонерки

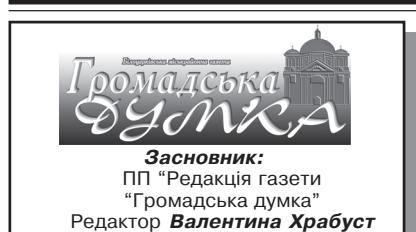
Спасибі за підтримку

нери Валентина Єрмолаївна, Григорій Григорович та Інна Григорівна Кубенка, а також Світлана Миколаївна Трощенка.

Завідуюча місцевим кондитерським цехом Олена Миколаївна Онопрієнко передала різного печива, аби у мене цього року, як вона побажала,

було життя солодким. Задовід на гостину й голова районної ветеранської організації Віктор Володимирович Рудий.

Нехай Господь посилає цим щедрим, чуйним людям здоров'я, удачі, благополуччя, хай ніколи не стомлюються їхні добре серця! **Тамара Бровченко,** с. Трушки

Адреса редакції: Київська область, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18. Телефони: 6-50-43 (факс), 6-33-02. E-mail: grom.dumka@ukr.net Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук», м. Біла Церква, бульв. Олександровський, 22. Газета виходить щотижняці. Тираж згідно із замовленням.